

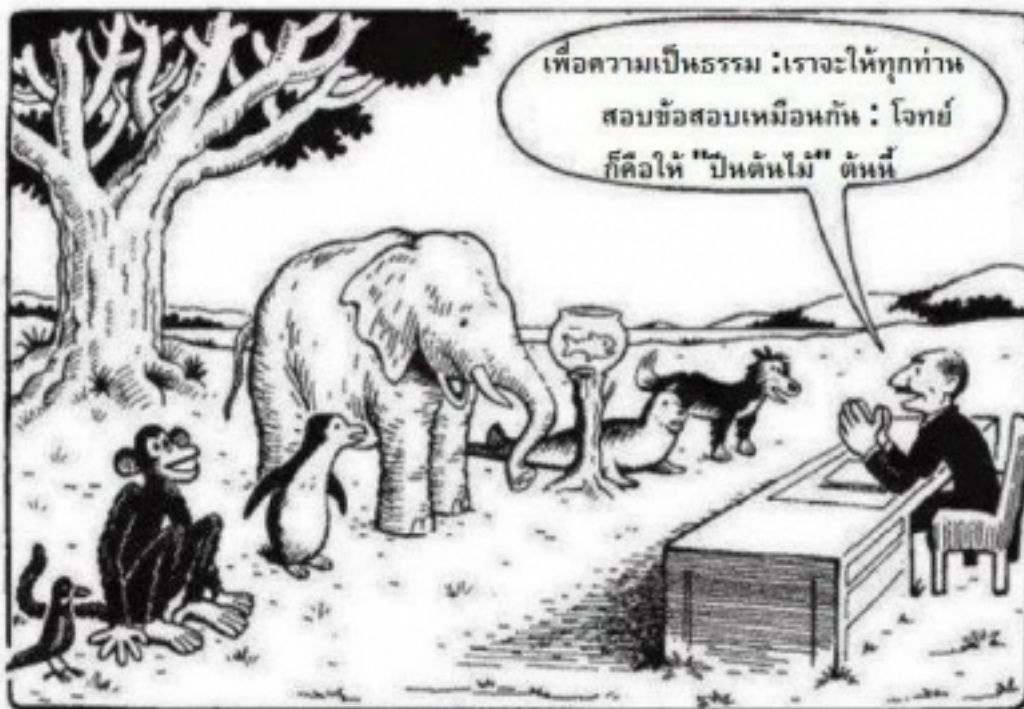
ระบบการศึกษาไทย ทำให้ทุกคนฉลาดหรือ...โดยเท่าเทียมกัน?

โพสต์เมื่อ มิ.ย. 13, โพสต์โดย [แม่บ้านกานต์](#) หมวดหมู่ [นานาชาติ](#)

```
(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src =  
'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();  
(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true  
});
```

ชวนคุยเรื่องระบบการศึกษาของลูก "เขาวนปัญญา เป็นสิ่งที่ท่านมีมาแต่กำเนิด มันเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตท่านตั้งแต่แรกเริ่ม
เด็กทุกคนเกิดมาพร้อมเขาวนปัญญา พวกเขามีความแหลมคม แต่พอพวกเขาโตเป็นผู้ใหญ่ สิ่งเหล่านี้กลับหายไปจนเกือบจะหมดสิ้น
มันต้องมีบางสิ่งบางอย่างที่ ผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างทางเป็นแน่"

ได้อ่านข้อความจาก facebook คุณพ่อเสก ที่แชร์มาจาก facebook.com/sudyorda อ่านแล้วโดนเต็มๆจนต้องนำมาเล่าต่อ

ระบบ การศึกษา ของพวกเรา

"ในวันหนึ่งสัตว์ทั้งหลายในป่าได้มารวมตัวกัน และตัดสินใจว่าจะตั้งโรงเรียนของสัตว์ขึ้นมา กระต่าย นก กระรอก ปลา และปลาไหล ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการพัฒนาหลักสูตร

กระต่ายยืนกรานว่าเรื่องการวิ่งจะต้องเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตร
นกบอกว่าเรื่องการบินก็ต้องอยู่ในหลักสูตร

ปลาบอกว่าการว่ายน้ำจะต้องอยู่ในหลักสูตรเช่นกัน

ส่วนกระรอกนั้นบอกว่าการบินขึ้นต้นไม้ในแนวดิ่งก็เป็นสิ่งที่จำเป็น และเห็นว่าจะต้องรวมไว้ในหลักสูตรด้วย

ซึ่งในที่สุดพวกสัตว์ทั้งหลายก็ได้รับมอบหมายให้ร่างหลักสูตรก็ได้วิชาต่างๆ เหล่านี้มารวมกัน และจัดทำเป็นหลักสูตรขึ้นมา พวกมันได้ไปประกาศไปยังสัตว์ทั้งหลาย และบังคับให้สัตว์ที่เข้าเรียนหลักสูตรนี้จะต้องผ่านทุกวิชาตามที่กำหนดไว้

กระต่ายซึ่งเคยได้เกรดจากการวิ่ง มีปัญหาในเรื่องการปีนต้นไม้ในแนวดิ่ง มันปีนขึ้นไปแล้วก็ตกลงมาครั้งแล้วครั้งเล่า ในที่สุดหัวสมองของมันก็ถูกกระแทกกระเ็นอย่างรุนแรง ทำให้ไม่สามารถจะวิ่งต่อไปได้ จากที่มันเคยได้เกรดเอในการวิ่ง ตอนนี้นั้นมันกลับได้เกรดซี และที่แน่นอนก็คือมันได้เอฟ (สอบตก) ในการปีนต้นไม้ นกที่เคยเก่งมากในเรื่องการบิน แต่พอต้องเรียนวิชาชุดโพรงลงไปบินดิน มันก็ทำไม่ได้มันก็จะโยกปากของมันแตกและปีกของมันก็หัก ไม่ช้าไม่นานมันก็ได้เกรดซี ในวิชาการบิน และได้เอฟในวิชาชุดโพรง และมันก็ประสบปัญหาในเรื่องการปีนต้นไม้ในแนวดิ่งเช่นกัน

ในที่สุดสัตว์ที่สามารถเรียนจบผ่านหลักสูตรนี้ไปได้กลับกลายเป็นเจ้าปลาไหล ที่ทำทุกอย่างผ่านได้แบบครึ่งๆ กลางๆ แต่มันก็ทำให้ผู้สร้างหลักสูตรมีความสุข ที่เห็นว่าสัตว์เหล่านั้นได้เรียนรู้ทุกวิชาที่เหล่าบรรดากรรมการหลักสูตรได้พัฒนาขึ้นมา และต่างพากันเรียกรับการศึกษาแบบนี้ด้วยความภูมิใจว่าการศึกษาแบบ "ครอบจักรวาล"

ฟังเรื่องนี้แล้วเราอาจจะรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่น่าขบขัน แต่นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นกับการศึกษาของพวกเรา เราพยายามอย่างยิ่งยวดที่จะทำให้คนทุกคนเหมือนกัน เราได้ทำลายศักยภาพที่ซ่อนอยู่ภายในคนแต่ละคน เราบั่นทอนความเป็นตัวของตัวเองในคนแต่ละคนจนหมดสิ้น

เขาวนปัญญาที่ติดตัวมาเริ่มตายไปในขณะที่เราพยายามจะลอกเลียนคนอื่น หากท่านต้องการจะให้เขาวนปัญญาที่มีมาคงอยู่ ท่านต้องเลิกการเลียนแบบ เขาวนปัญญาจะถูกกำจัดไปโดยปริยายหากท่านทำตามผู้อื่น เมื่อใดก็ตามที่ท่านเริ่มคิดจะเป็นเหมือนคนอื่น ท่านจะสูญเสียเขาวนปัญญาที่ท่านมีอยู่ไป ท่านจะเริ่มงัดเขานับตั้งแต่วินาทีที่ท่านเริ่มเปรียบเทียบกับคนอื่น ท่านจะสูญเสียความสามารถตามธรรมชาติของท่าน ท่านจะไม่มีความสุขอีกต่อไป ท่านจะไม่ได้สัมผัสกับความใสสะอาด ท่านจะสูญเสียความคมชัด เสียวิถีทัศน์ของท่านไป

ท่านจะต้องหิบบีมดวงตาของผู้อื่นมาใช้ แล้วเราจะมองผ่านดวงตาของคนอื่นได้อย่างไร? เราต้องใช้ดวงตาของเราเอง เราต้องเดินด้วยลำแข้งของเราเอง เราต้องใช้หัวใจที่เป็นของเราเอง คนหลายคนมีชีวิตอยู่ได้โดยอาศัยของที่หยิบยืมมาจากผู้อื่น คนเหล่านี้จะรู้สึกว่าการใช้ชีวิตของเขาดัดจริตเป็นอัมพาต มันทำให้พวกเขารู้สึกว่าโง่งเงาปัญญา

โลกเราต้องการการศึกษาในรูปแบบใหม่ คนที่เกิดมาเป็นกวี จะรู้สึกว่าตัวเองนั้นโง่มากในวิชาคณิตศาสตร์ ส่วนคนที่อัจฉริยะในทางคณิตศาสตร์ก็ต้องมางมงายอยู่กับการท่องวิชาประวัติศาสตร์ ทุกสิ่งทุกอย่างมันกลับหัวกลับหางค่อนข้างยุ่งเหยิง เป็นเพราะว่าการศึกษาไม่ได้เป็นไปตามธรรมชาติของคนแต่ละคน ไม่ได้ให้ความเคารพในสิ่งที่คนแต่ละคนมี ควบคุมบังคับให้ทุกคนเป็นไปตามรูปแบบที่กำหนด อาจจะมีคนบางคนที่เดินไปกับรูปแบบนี้ได้ แต่ก็มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น คนส่วนใหญ่จะรู้สึกเหมือนหลงทาง และลำบากใจ

ความทุกข์ที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตคือความรู้สึกที่ว่าตัวเองโง่ ไม่มีค่า ไม่มีเขาวนปัญญา เราต้องอย่าลืมว่าทุกคนเกิดมาพร้อมกับเขาวนปัญญา เราเกิดมาพร้อมกับความงดงามนี้ มันเป็นเรื่องที่หอมหวานที่ติดตามเรามาจากดินแดนอันไกลโพ้น แต่ครั้นเมื่อมาถึงโลกนี้ สังคมก็เริ่มโจมตีเรา เข้ามาจัดแจง เปลี่ยนแปลง สั่งสอน ตัดต่อ เติบโตแต่ง...จนในที่สุดเราก็สูญเสียสิ่งเดิมที่มีติดมาจนไม่เหลืออะไรเลย นั่นคือวิถีทางที่ทำให้เขาวนปัญญาของเราถูกทำลาย

จากหนังสือ "ปัญญาญาณ" ของ OSHO แปลโดย ดร.ประพนธ์ ภาสุขยิด สำนักพิมพ์ Free MIND

@.....@

เพื่อนๆอ่านแล้วมีความคิดเห็นประการใดคะ มันเป็นเรื่องหลีกเลี่ยงไม่ได้ถ้าลูกๆเราจะต้องอยู่ในระบบโรงเรียน ที่เป็นเหมือนโรงงาน
มุงผลิตเด็กที่เหมือนกันออกมาโดยไม่ได้บ่มเพาะหรือกระตุ้นความเป็นเลิศของเด็กแต่ละคนให้ฉายแวว
มันก็ทั้งจากนโยบายการศึกษาแห่งชาติและกระแสสังคมนั่นละ ส่วนใหญ่ก็จำต้องไหลตามกระแสเราเป็นพ่อแม่ตัวเล็กๆจะทำอะไรได้...

บางครอบครัวที่พอจะมีโอกาสและกล้าตัดสินใจก็ทำ home school ให้ลูกได้เรียนอย่างทีถนัด บางครอบครัวหันไปโรงเรียนทางเลือก
ที่เน้นความสุขและเสริมพัฒนาการค้นหาแววถนัดของเด็กแต่ละคน แต่เชื่อว่าความหวังลึกๆในใจพ่อแม่ทุกคนคือลูกเรียนเก่ง
เก่งไวก่อนปลดปล่อยกว่า..มีทางเลือกมากกว่า ประมาณนั้น

แหมกำลังสนุกเลย เดี๋ยวมาต่อนะจะงานเข้าซะละ

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)